

го много измжчвало. За да улесни работата си, измислил начинъ да нарѣзва всѣко паче перо на малки парчета, всѣко парче заострялъ въ видъ на писецъ, и този писецъ втиквалъ въ перодрѣжка. Съ последнитѣ си сръдства той построилъ за тази цель машина. Отпосле за материалъ почналъ да употребява вмѣсто пачи пера — металъ.

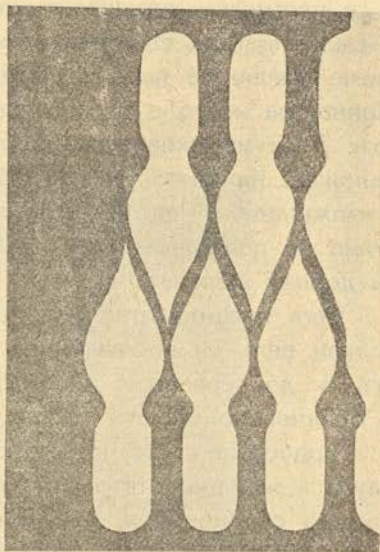
За да използва по-добре своето изобретение и разшири предприятието, трѣбвали му сръдства, а такива той нѣмалъ. Освенъ това той навлѣкълъ върху себе си омразата на търговцитѣ на пачи пера, които се опасявали, че ще имъ подобие търговията. Тѣ започнали да се гаврятъ съ него, да го правятъ на лудъ, и положението му така се влошило, че ученицитѣ му го напуснали. Той останалъ безъ работа и изпадналъ въ голѣма бедностъ.

Тогава единъ англичанинъ присвоилъ Бюргеровото изобретение, подобрилъ го и въ 1830. год. го патентиралъ, т. е. чрезъ законъ запазилъ фабрикуването имъ само за себе си. Той построилъ въ Бирмингамъ (Англия) голѣма фабрика за стоманени писци. Последванъ билъ и отъ други. И всичкиз абогатѣли. Въ сщщото време сжщинскиятъ изобретателъ Бюргеръ, вече застарѣлъ, продавалъ по улицитѣ английски писци, за да не умре отъ гладъ.

И досега Бирмингамъ е центъръ на тая индустрия. Отъ тукъ тя се е пренесла въ Франция, Германия и Северна Америка. Открити били грамадни фабрики, въ ксито седмично се изкарватъ десетки милиони писци.

*

Изработването на писцитѣ става съ машини. Взематъ се плочи отъ най-добра стомана. Тѣзи плочи се нарѣзватъ на тѣсни продълговати езици, които се нажежаватъ, прекарватъ се между валци, отдето излизатъ на тънки, тѣсни и дълги ивици. Единъ такъвъ стоманенъ листъ е широкъ, колкото да може отъ него

Стоманена пластинка, отъ която сж изрѣзани писци.